



full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Precarietat laboral

En demanar al cercador d'internet que busqui «precarietat laboral», en qüestió de segons em respon que dispo de 447.000 resultats en català i 828.000 en castellà. Hi surten noms concrets, fets de vida, anàlisis, reflexions, accions, propostes... tot dins un context d'actualitat i amplitud. El mateix papa Benet XVI ho va posar de manifest en la seva al·locució, el proppasat Divendres Sant, després del viacrucis celebrat al Colosseu de Roma: «En el nostre temps la situació de nombroses famílies es veu agreujada per la precarietat del treball i per les altres conseqüències negatives provocades per la crisi econòmica.» La precarietat laboral té arrels històriques, certament molt profundes, i costa-

rà molt d'erradicar. Es defineix com aquella situació en què unes persones assalariades, per causes diverses, viuen en condicions que comporten inseguretats, incertesa, manca de garanties i se sobrepassen els límits considerats normals. A l'Estat espanyol es calcula que són a l'entorn d'onze milions de persones les que es veuen afectades de forma més directa, però, de manera diferent, n'és afectat el conjunt de la població. La proximitat de la festa del Primer de Maig és una ocasió especial per a parlar-ne i tenir present el que diu la Doctrina Social de l'Església i el manifest dels Moviments Obrers Cristians que hi aporten la seva reflexió i el seu compromís d'acció; com ens pertoca a tots de fer.

Diumenge IV de Pasqua | Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols (4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigueu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu sa davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és —la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici—. La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

Salm responsorial (Salm 117)

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor. *O bé:* Al·leluia.

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.
Que respongui la casa d'Israel:
perdura eternament el seu amor.

Que respongui la casa d'Aaron:
perdura eternament el seu amor.
Que responguin els qui veneren el Senyor:
perdura eternament el seu amor.

Lectura de la primera carta de sant Joan (3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

La feblesa del ramat i la fortalesa del pastor | Mn. Marc Majà i Guiu

«Déu omnipotent i etern, (...) feu que la feblesa del vostre ramat arribi allà on ha arribat la fortalesa del seu pastor.» Són paraules de l'oració col·lecta d'aquest diumenge del Bon Pastor, una oració on demanem el trobament entre la feblesa del ramat i la fortalesa del pastor.

La feblesa del ramat fa referència a la fragilitat dels creients: faltes, temors que ens paralitzen, falsos respectes, omissions, indiferències, comodisme, mediocritat... On arriba (si és que porta a algun lloc!) aquesta feblesa? La feblesa, si és viscuda amb realisme (sense dissimular ni ignorar il·lusament allò que no funciona) i amb humilitat (acceptant madurament la pròpia condició pecadora), porta el creient a constatar la necessitat que té de Déu. Jo, limitat com sóc, no puc pas aspirar

per mi mateix a arribar a Déu. Però precisament aquesta crua constatació em predisposa a obrir-li el cor. Arribar aquí, adonar-me de la pròpia feblesa i obrir el cor a Déu, és, per tant, encara que sembli paradoxal, el trajecte més gran (infinit!) que puc fer cap a ell: «Senyor, jo tot sol no puc arribar a vós, tot sol no puc estimar com vós; sou vós, i només vós, el qui ho podeu fer possible.»

És aquí quan intervé la fortalesa del bon pastor, el qui «dóna la vida per les ovelles». Una fortalesa infinita, la de l'amor. Un amor que arriba fins a les portes del cor de cada persona. Un amor que només s'atura davant el lllindar de la llibertat. «Senyor, us obro el cor, a fi que la fortalesa del vostre amor pugui arribar fins a la feblesa del meu.»

Per què un batejat s'ha de confirmar? | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

La confirmació és el sagrament que completa el baptisme i amb el qual rebem els dons de l'Esperit Sant. No és pas que el baptisme necessiti cap complement, sinó que el baptisme arriba a la seva plenitud en els altres dos sagraments que anomenem d'iniciació cristiana: la confirmació i l'Eucaristia. És a dir, el baptisme porta per la seva pròpia dinàmica a la confirmació. El baptisme demana el segell de l'Esperit Sant i la participació en la taula eucarística. Per dir-ho amb altres paraules, un batejat que no ha estat confirmat no ha assolit la maduresa en la vida cristiana; no té amb plenitud els dons de l'Esperit Sant per a poder ser un membre responsable de l'Església. D'ací neix que els padrins del baptisme i de la confirmació han de ser confirmats, i que per a poder rebre els sagraments de la vida adulta, el matrimoni i l'orde sacerdotal, sigui també necessari haver rebut el sagrament de la confirmació.

En la confirmació el cristià batejat rep amb més plenitud tots els dons propis del baptisme: la filiació divina, la relació amb Crist i la seva Església, i els dons de l'Esperit Sant, amb el segell del do de l'Esperit Sant per a ser testimoni de Crist en l'Església i en el món. L'Esperit Sant en el cor del cristià confirmat li comunica una força especial per a difondre i defensar la fe cristiana, mitjançant la paraula i l'acció com a veritable testimoni de Crist, per a confessar amb valentia el nom de Crist i per a no sentir mai vergonya de la Creu de Crist (cf. CEC 1303).

El *Youcat* posa aquesta comparació per explicar l'acció de l'Esperit Sant en el cor del cristià confirmat: «Quan l'entrenador envia al camp un jugador, li posa una mà a l'espatlla i li dóna els darrers consells; és semblant el sentit de la confirmació: ens són imposades les mans i podem "entrar al camp" de la vida. Gràcies a l'Esperit Sant sabem el que hem de fer, ell ens ha donat motivacions en abundància, les seves paraules d'encoratjament ressonen a les nostres orelles. Sentim el seu ajut, no trairem la seva confiança i escollirem de jugar per ell. No ens cal sinó escoltar-lo» (núm. 203).

És clar que tota aquesta explicació suposa la fe cristiana i el coneixement que neix d'aquesta mateixa fe. El que es demana com a requisit indispensable per a poder rebre la confirmació —si el subjecte és capaç de fer-ho— és la professió de la fe cristiana, juntament amb la renúncia a seguir el diable i les seves obres i seduccions; el mateix que es demana en el baptisme. Però de cap manera no podem entendre la confirmació com el moment en què un adolescent o jove ja batejat fa l'opció de ser cristià. L'elecció a la vida cristiana la fa principalment Déu, que en Jesucrist ens ha elegit per a ser fills seus. El baptisme és el sagrament que ens fa fills de Déu. El batejat és fill de Déu amb tota veritat. En la seva vida de creixement va prenent consciència del do rebut, de manera semblant com tots prenem consciència de qui és el nostre pare i qui és la nostra mare.

Agenda litúrgica de la setmana

29 □ **Diumenge IV de Pasqua / Cicle B.** Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església (1347-1380). Sant Robert, abat (†1111).

Litúrgia de les hores: Setmana IV

30 □ **Dilluns.** Sant Pius V, papa (†1572). Sant Marià, màrtir (s. VIII).
Lectures: Fets 11,1-18 / Salm 41 / Joan 10,1-10

1 □ **Dimarts.** Sant Josep Obrer. Sant Segimon, màrtir (†524).
Lectures: Fets 11,19-26 / Salm 86 / Joan 10,22-30

2 □ **Dimecres.** Sant Atanasi, bisbe i doctor de l'Església (†373).
Lectures: Fets 12,24–13,5 / Salm 66 / Joan 12,44–50

3 □ **Dijous.** Sant Felip i Sant Jaume, apòstols (s. I). Santa Emília, verge (†1314).
Lectures: 1Corintis 15,1-8 / Salm 18 / Joan 14,1-6

4 □ **Divendres.** Sant Florià, màrtir (†304). Santa Pelàgia, màrtir (s. IV).
Lectures: Fets 13,26-33 / Salm 2 / Joan 14,1-6

5 □ **Dissabte.** Sant Teodor, bisbe

(†690).
Lectures: Fets 13,44-52 / Salm 97 / Joan 14,7-14

6 □ **Diumenge V de Pasqua / Cicle B.** Sant Joan «ante portam latinam» († s. I). Sant Domènec Savio (†1857).

Lectures: Fets 9,26-31 / Salm 21 / 1Joan 3,18-24 / Joan 15,1-8

29 d'abril del 2012 | 49a Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions

Les vocacions, do de la caritat de Déu

Ens en fem ressò amb el següent fragment del missatge del papa Benet XVI per a la present Jornada.

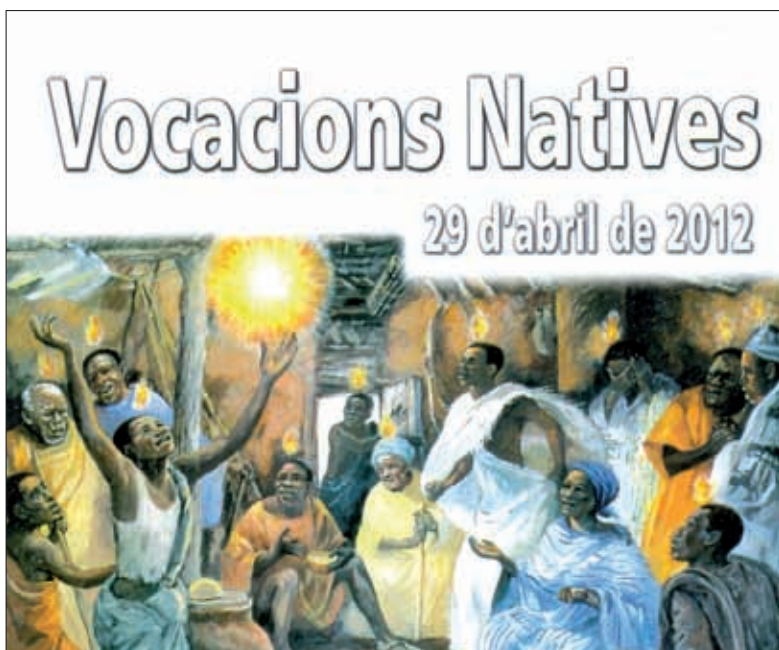
Aquestes dues expressions de l'únic amor diví [Déu i proïsme] han de ser viscudes amb especial intensitat i puresa de cor pels qui s'han decidit a emprendre un camí de discerniment vocacional vers el ministeri sacerdotal i la vida consagrada; constitueixen el seu element determinant. En efecte, l'amor a Déu, del qual els preveres i els religiosos es converteixen en imatges visibles —encara que sempre imperfectes— és la motivació de la resposta a la crida d'especial consagració al Senyor a través de l'ordenació presbiteral o la professió dels consells evangèlics. La força de la resposta de sant Pere al Mestre diví: «Tu saps que t'estimo» (Jn 21,15), és el secret d'una existència lliurada i viscuda en plenitud i, per això, plena d'alegria profunda.

L'altra expressió concreta de l'amor, l'amor al proïsme, sobretot envers els més necessitats i els que pateixen, és l'impuls decisiu que fa del sacerdot i de la persona consagrada algú que suscita comunió entre la gent i que és un sembrador d'esperança. La relació dels



consagrats, especialment del sacerdot, amb la comunitat cristiana és vital i arriba a ser part fonamental del seu horitzó afectiu. Pel que fa a això, al sant Rector d'Ars li agradava repetir: «El sacerdot no és sacerdot per a ell mateix; ho és per a vosaltres».

Estimats germans en l'episcopat, estimats preveres, diaques, consagrats i consagrades, catequistes, agents de pastoral i tots els qui us dediqueu a l'educació de les noves generacions, us exhorto amb viva sol·licitud a prestar atenció a tots els qui a les comunitats parroquials, les associacions i els moviments adverteixen la manifestació dels signes d'una crida al sacerdoci o a una especial consagració. És important que es creïn en l'Església les condicions favorables perquè puguin aflorar tants sí en resposta generosa a la crida de l'amor de Déu.



Maria encoratja les vocacions en la missió

Enguany coincideixen en la mateixa data la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i el Dia de les Vocacions Natives. El tema de fons és el mateix. El lema escollit és el que acabem de llegir: «Maria encoratja la vocació en la missió». La il·lustració del cartell reproduïx l'escena de la Pentecosta del llibre *Vie de Jesus* de Mafa. L'Esperit Sant davalla damunt els deixebles en forma de llengües de foc, exceptuada la Verge Maria, en vestit de color blau, que continuarà vetllant sempre per la missió.

Primer de maig 2012 | Moviments Obrers Cristians de Catalunya i Balears*

El Primer de Maig, Dia Internacional dels Treballadors i Treballadores, és una jornada reivindicativa en la qual commemorem la solidaritat dels obrers de Xicago de 1886 i les víctimes de la defensa dels drets laborals al llarg de la història del moviment obrer.

El Primer de Maig d'enguany està molt marcat per la reforma laboral, les retallades econòmiques, la pujada de l'atur, els desnonaments injustos, el dèficit fiscal i la consegüent resposta dels treballadors i treballadores a la vaga general del passat 29 de març. Entre llums i ombres els cristians obrers, que també vivim en la nostra pròpia pell aquesta situació, ens sentim solidaris a tantes persones que pateixen les conseqüències de la crisi econòmica provocada per un sistema econòmic injust.

Hem vist que:

Totes les mesures econòmiques, laborals i socials provoquen pèrdues importants dels drets dels treballadors i treballadores.

Moltes famílies estan sent afectades en la seves relacions per situacions de tensió, angoixa, estrès, depressió, canvis de caràcter...

Va augmentant el nombre d'aturats i aturades.

Els joves miren amb molta inseguretat el seu futur.

Cada vegada hi ha més persones abocades a la marginació.

Algunes persones grans han de mantenir, amb les seves pensions que moltes vegades són petites, la precarietat econòmica dels seus fills i néts.

Hi ha famílies que han de renunciar a les seves vivendes perquè no poden pagar les hipoteques.

Treballadors d'altres llocs que han de tornar als seus països d'origen per manca de sortides laborals i perspectiva de futur.

La dignitat de la persona i les exigències de la justícia requereixen, sobretot avui, que les opcions econòmiques no facin augmentar de manera excessiva i moralment inacceptable les desigualtats, i que es continuï buscant com a prioritat l'objectiu de l'accés al treball per part de tots, o que el mantinguin. *Caritas in veritate* 32, de Benet XVI

Ens hem de deixar il·luminar per l'evangeli segons Marc que...

Ens recorda que Jesús veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor (Mc 6, 34).

Ens adverteix que sempre ens faltará una cosa per gaudir del Regne de Déu si no donem el que tenim als pobres (Mc 10, 21).

Ens subratlla que per ser important en mig de la gent cal ser servidor a l'estil de Jesús que va donar la vida (Mc 10, 43).

Ens crida a discernir la nostra escala de valors davant un món materialista i consumista (Mc 12, 17).

Ens fa mirar i visibilitzar els petits gestos de vida dels més petits de la nostra societat (Mc 12, 44).

Ens empeny a fer una lectura creient de la realitat que estem vivim sense por ni fatalisme (Mc 14, 28).

Ens sentim compromesos a:

Continuar denunciant totes les injustícies que atempten contra els drets humans dels treballadors i treballadores a partir d'actuacions que visibilitzin les víctimes de la crisi.

Treballar allà on som (família, barri, lloc de treball, parròquia, moviments, associacions...) per crear xarxes de solidaritat.

Tenir una actitud reivindicativa tant a nivell individual com col·lectiu davant les administracions que tenen la responsabilitat de garantir els drets i el benestar de totes les persones.

Sensibilitzar les persones que formem l'Església perquè donem exemple evangèlic des de l'austeritat, confiança, esperança, justícia, germanor, hospitalitat, amor fratern i acollida.

Educar a un estil de vida més auster, valorant les coses petites, sabent compartir el poc que tenim... amb el nostre testimoni en el dia a dia; i, a la vegada, amb la creació d'espais de trobada de solidaritat i acolliment: bancs dels temps, bescanvi de coses, caixes de resistència, compartir béns, pedagogia del saber administrar, borses de treball, ajuda mútua...

*ACO, GOAC, JOC, MIJAC, Capellans obrers, Religioses en barris i Delegacions de Pastoral Obrera de les diòcesis de Catalunya.

Formació per a joves

El pròxim cap de setmana, del divendres dia 4 al diumenge dia 6, tindrà lloc a la nostra diòcesi un curset de formació que duran a terme els Sentinelles del Matí.

Cal recordar que aquest grup va ser present al congrés de Nova Evangelització de Manresa, on van fer una presentació del seu projecte.

A molts joves els va agradar i van demanar que els cridéssim per a fer el curset base com a preparació a començar experiències d'evangelització.

Es tracta, doncs, de despertar en els nois i noies la seva capacitat de ser evangelitzadors d'altres joves en els seus ambients.

Les dades a tenir presents:

Lloc del curset: Castellnou de Bages. Per a arribar-hi, consulteu www.castellnou.org/.

Preu: 50 euros. Inclou dues nits, més dos esmorzars, dos dinars i un sopar. El sopar del divendres cal portar-lo.

Apostolat de l'Oració.

Les intencions del Sant Pare per al mes de maig són les següents. *General:* Perquè siguin promogudes en la societat les iniciatives que defensen i reforcen el rol de la família. *Missionera:* Perquè Maria, Reina del món i Estrella de l'evangelització, acompanyi tots els missioners en l'anunci del seu Fill Jesús.



Durada: El primer tema del curs comença a les 21h del divendres 4 de maig (a les 19 h anem arribant). Acaba després de dinar el diumenge dia 6. Atenció, cal ser-hi present tots els dies.

Adreçat a joves d'edats compreses entre 20 i 35 anys.

Cal portar sac de dormir o llençols i el sopar del divendres.

Cal inscriure's abans a joves@bisbatvic.com.

Organitzadors: Delegacions de Joventut de Barcelona, Solsona, Tarragona i Vic.

Cova de Sant Ignasi de Manresa

Aquestes són algunes de les activitats que s'hi faran en els pròxims mesos.

Del 11 al 13 de maig: Relectura de la vida amb l'enneagrama. Els participants han de tenir assumit el coneixement d'aquest instrument que és l'enneagrama.

Del 1 al 3 de juny: Recés interreligiós amb lectura orant de textos sagrats. Grups de Diàleg Interreligiós de Manresa i Xarxa Catalana pel Diàleg Interreligiós. Coordinat pel P. Xavier Melloni, sj.

Juliol, agost, setembre i novembre, del dia 1 al 30: El mes d'exercicis. Quatre tandes dirigides, res-

pectivament, pels pares jesuïtes Francesc Riera, Carles Marcet, Josep Sugrañes i Josep M. Bullich.

Juliol, agost, setembre: Vuit dies d'exercicis. Es faran en total vuit tandes amb vuit directors diferents.

Juliol i agost: Exercicis de contemplació. Es faran quatre tandes de deu dies cadascuna. Dues seran d'iniciació, i dues, d'aprofundiment. Aniran a càrrec del P. Xavier Melloni, sj.

Per a informació més concreta i inscripcions: recepcio@covamanresa.cat / www.covamanresa.cat
93 872 04 22.

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat del Bages Sud (2)



Rebuda del senyor bisbe per part del rector de la parròquia

A la tarda [Vacarisses, **dissabte 25 de gener**] el senyor bisbe es reuní amb el grup de catequistes i, seguidament, a la sala gran de la rectoria, amb el consell parroquial. Hi havia vint-i-dues persones, molt avingudes i dinàmiques. Anaren presentant el seu sector de treball. En Jaume presentà el seu butlletí *Vacarisses, balcó de Montserrat*. «Ja sóc al número 521, digué. En fem 506 exemplars i hi tenim 160 famílies abonades. Ara, com tothom, sofreix la crisi econòmica i, si no ens en sortim, haurem d'anar reduint el nombre de pàgines.» Càritas, amb l'ajuda als nous pobres, ho té cada dia més difícil; estava auxiliant vint-i-nou famílies i es van presentat noves urgències. És normal, intervingué un conseller.

Cantada de caramelles a les parròquies de Ripoll

Feia molts anys que no es cantaven i, en la Pasqua d'enguany, han estat els infants de catequesi els que, després de preparar-se, les van cantar a la parròquia de Sant Josep Obrer com a cloenda de la Vetlla Pasqual i, al monestir de Ripoll, com a cloenda de la missa del dia de Pasqua.



L'Església sempre ha ajudat els pobres. En temps de sant Agustí una persona preguntà: «On viu el bisbe?» «Seguiu la fila dels pobres», li respongueren. La representant de la neteja té sis equips que col·laboren. El representant del museu explicà les dues publicacions importants que han sostingut recentment: una sobre la construcció de l'església en 1729, i l'altra que s'intitula *Pàgines vacarissanes*, d'Àngel M. Hernández. La catequesi té actualment setanta nens. La pastoral dels malats és un bon equip que visita les residències i els malats. «Si no tinguéssim res —digué una velleta ma-



lalta—, seríem massa pobres.» El bisbe parlà de la nova evangelització i del congrés tingut a Manresa els dies 7 i 8 de gener d'enguany.

En sortir, hi hagué una posta de sol fabulosa darrere les muntanyes de Montserrat, un cúmul de boires envoltaven el país i s'hi passejaven a pler. Hi havia tots els colors, passant del roig més viu al negre. M'hi vaig parar uns minuts justos, meravellós!, hom els voldria eterns. Sí, fou això, uns minuts d'eternitat embolcallant els cims de Montserrat, contemplats des de la rectoria de Vacarisses.

El diumenge 29 tingué lloc la missa estacional. L'església s'omplí. Hi hagué deu joves que es confirmaren. Cants, ofrenes, lectures i pregàries se succeïren harmoniosament. El pastor de la diòcesi exhortà a seguir el Crist. Com diu l'evangeli, val la pena. «També nosaltres hem de deixar-nos impactar —deia— per aquesta doctrina nova, ja que Jesús ensenyava amb autoritat» (cf. Mc 1,28). S'acabà amb l'adoració al Santíssim pregant per les vocacions i amb la formulació d'agraïments.

Un dinar popular, organitzat amb els cuinats de cada assistent, coronà simpàticament la visita. I, com digué un participant: «Esperem de retrobar-nos d'aquí a cinc anys.»

Nois i noies que van ser confirmats

Bateigs, comunions, regals i educació | Vicenç Devesa i Montserrat.....

Enmig del temps pasqual proliferen en les comunitats cristianes les celebracions dels sacraments d'iniciació cristiana. Al llarg del temps, aquestes celebracions han ampliat la seva dimensió, i en alguns casos s'han revestit d'un embolcall que ha desvirtuat l'autèntic sentit del sacrament, malgrat els esforços realitzats en sentit contrari per l'Església, molts preveres i altres membres actius de les comunitats; esforços que no sempre han estat prou entesos en certs contextos socials. Ben sovint en la celebració d'aquests sacraments semblen prevaler més les ganes de fer una festa (cosa absolutament respectable, sobretot si es basa en la trobada i l'acompanyament entre familiars i amics) que no pas les de viure i compartir el significat religiós profund d'aquestes celebracions.

Aquesta necessitat de fer festa ens la demostra el fet que en la societat actual, en la qual disminueix de forma dràstica la pràctica religiosa, apareixen intents de fer celebracions de caràcter laic, com els mal anomenats *bateigs civils* o, més encertadament, cerimònies d'acolliment d'un infant. En aquests casos el que es té clar és que es vol fer una festa, i el gran problema és trobar algun contingut per a omplir-la. En canvi, els cristians sabem que la cerimònia d'entrar en la comunitat cristiana té un profund significat (que en altres moments històrics es duia a terme de forma habitual en l'edat adulta) i el fet que actualment existeixin alternatives prou variades per a fer festa hauria de perme-

tre que aquells que volen optar per una opció creient ho facin amb més convenciment i autenticitat.

Malauradament, tant les celebracions laiques com les religioses associades als infants (i als adults també) solen anar acompanyades d'una allau de regals i d'un dispendi que semblen introduir els infants en el consumisme i no en cap altre valor més positiu. Iniciar l'educació d'un infant amb una disbauxa consumista és del tot contraproduent, profundament insolidari, i ens allunya de l'expressió autèntica de l'amor, que sempre ha de ser gratuïta. Volem que els infants ho tinguin tot, perquè els grans ho volem posseir tot, però ben sovint a uns i altres ens manca el més important: valors profunds i estones per a viure'ls i compartir-los. I si el que pretenem és que l'educació que donem als infants i joves sigui cristiana, és encara més urgent fer palès a les noves generacions que no és precisament en el consumisme on cal buscar la felicitat autèntica i l'exemple de vida que Jesús ens marca.

La situació econòmica actual és un bon exponent d'on ens porta aquest sistema econòmic basat únicament en el consumisme i la recerca del creixement econòmic sense límits, que enriqueix una minoria, empobreix una majoria i deixa sense sentit les vides dels qui han confiat la seva felicitat únicament al fet de tenir més.

Celebrem, doncs, però amb autenticitat. Eduquem, sí, però en valors sòlids.

Llibres | Resar junts el Parenostre.....



El Centre de Pastoral Litúrgica dins la col·lecció Cuadernos Phase acaba de publicar el quadern núm. 205, dedicat al darrer treball elaborat per l'anomenat Grup de Dombes (www.groupedesdombes.org), integrat per representants de diferents confessions cristianes. Aquest grup es reuneix cada any a finals d'estiu i moltes de les seves reflexions acaben en documents d'especial interès. Un dels temes tractats els darrers anys fou el que ara ens arriba en forma de llibre.

El títol indica clarament el seu contingut: **«Vosaltres, pregueu així» (Mt 6,9). El Parenostre, itinerari per a la conversió de les Esglésies**. El text original va ser publicat en francès

per Ed. Bayard l'abril del 2011. El tindrem algun dia en català? Seria de desitjar, ja que, des del punt de vista ecumènic, el document fa aportacions interessants.

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:
VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC
ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60